

DEMOKRATEN!

Oktober/November 2000

VALLENTUNA GYMNASIUM

**Ny gruppvåldtäkt:
SDU-aktion i Vallentuna**

Dessutom:

**Nej till homooptioner!
Intervju med Jimmie Åkesson
Medlemsenkät om dödsstraff
SDU i debatt på vänsterläger
Nationellt studentförbund
och mycket mer...**

Om liberaler, faror och andra faror...

I förra numret av *Demokraten!* skrev min företrädare Jimmy Windeskog en artikel om faror i SDU. Den har väckt en hel del reaktioner men kanske mest förvirring kring vad han egentligen menade?

Naturligtvis lurar det faror lite varstans för en ung rörelse som SDU. Samtidigt som vi ägnar oss åt att bygga upp organisationen måste vi hela tiden se upp med vad som händer inom och utanför rörelsen. Framst handlar det om att hålla rent från ideologiskt avvikande personer och lycksökare av alla de slag. I dag har vi kanske inga större problem med det senare slaget, då ett medlemskap i SDU inte väger särskilt tungt som merit, men medlemmar som avviker ideologiskt, kan lätt hamna hos oss av olika anledningar.

Nu tillhör jag inte den paranoida kategori av människor, som ser infiltratörer i varje buske, men naturligtvis ska vi alla ha klart för oss att det ligger en fara i ett alltför slapt agerande gentemot liberala strömningar. Det var just detta som skapade förvirring i Windeskogs artikel. Först skriver han att "liberaler är infiltratörer, som ska sparkas ut med huvudet före", och sedan kallar han mig "liberal" i en annan del av tidningen. Vad vill han ha sagt med detta? Förmodligen ingenting. "Liberalism" är ett begrepp som kraftigt missbrukas inom sverigedemokratin, ungefär som etablissemangen använder "rasism" om allt de tycker illa om. Naturligtvis är vi för bra för att sjunka till deras laga nivå. När man talar om

liberaler, så ska det också vara liberaler, i dess rätta bemärkelse. När Windeskog säger att jag är liberal, menar han inte att jag egentligen borde vara medlem i Folkpartiet, utan att jag tillhör ett slags sverigedemokratins "soft-liners". Troligen menar han heller inte att jag ska sparkas ut med huvudet före, utan att man i SDU ska vara nationalist och att liberaler (eller socialister för den delen) inte har hos oss att göra, oavsett vad dessa har för åsikt i t ex invandringsfrågan. Detta är naturligtvis helt riktigt, men samtidigt har SDU ett ansvar att ta hand om unga förmågor, som på olika sätt hamnat snett i livet. Det är allas vår uppgift att ge dessa offer för etablissemangen sunda, nationella värderingar. Det gör vi inte genom att sparka ut dem innan de fått en chans.

Vidare skriver Windeskog om "försoffade, konservativa", och syftar förmodligen på några icke nämnda moderpartister. Sådana finns det säkert gott om, men SDU ska ingalunda vara en samlingsplats för allehanda radikala snorungar. Det finns överhuvudtaget ingen plats för radikalism inom en nationalistisk rörelse. Vår strävan är seriös och långsiktig, och detta kräver seriösa och långsiktiga medlemmar. Den kanske största faran för vår rörelses framtid är otålighet och ogenomtänkta beslut. Att stävja detta ser jag som viktigare än att ägna tid åt misstänkliggörande av vår ovärderliga medlemskår..

Jimmie Åkesson
Förbundsordförande

Redaktionellt

DEMOKRATEN!

Demokraten! är officiell medlemstidning för Sverigedemokratisk Ungdom Riksorganisationen och ges ut 4-6 gånger om året. Innehållet rör organisationen, dess företrädare, politik och aktiviteter.

Ansvarig utgivare:
Jimmie Åkesson

Redaktör:
Gabriella Johansson

Redaktion:
Mattias Karlsson
Vavra Suk
Helena Nilsson

SAMTAL

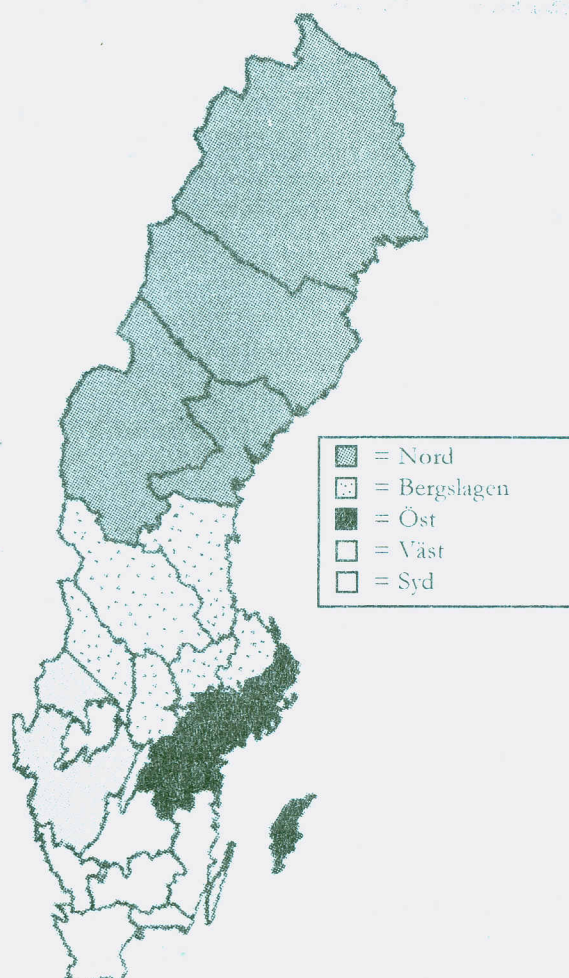
Samtal i Skamvrån är SDU:s forum för ideologisk och filosofisk debatt, och ges ut som bilaga till *Demokraten!* cirka tre gånger om året. Innehållet är tyngre artiklar av filosofisk och ideologisk karaktär.

demokraten@sverigedemokraterna.se
samtal.i.skamvran@sverigedemokraterna.se

Vilket distrikt tillhör du?

Förvirringen kring denna fråga är stor. Det står nu klart för oss i styrelsen att vi varit något otydliga i vår information om distriktsindelningen. Låt oss en gång för alla göra klart vad som gäller.

SDU bestod ursprungligen av fyra stordistrikt: Nord, Syd, Öst och Väst. Tanken var att vi skulle dela upp dessa efterhand, och under de gångna två åren har en del förändringar skett. SDU Nord har blivit ett vilande distrikt, i väntan på att någon känner sig manad att ta på sig ansvaret som ordförande. Dessutom har Östdistriktet delats upp i två mindre - Öst och Bergslagen. På kartan till höger skildras den aktuella distriktsindelningen (observera att Värmlands län är gemensamt för SDU Väst och Bergslagen). Framöver planeras en uppdelning av det stora SDU Syd, och då är tanken att Småland ska bli fristående. I lädanefter kommer vi naturligtvis att klart och tydligt informera er om sådana förändringar.

SDU:s aktuella indelning i fem distrikt.

Tag kontakt med Ditt distrikt!

SDU Syd

Box 1194
221 05 Lund
Tel: 046-14 76 55

SDU Väst

Box 7045
461 07 Trollhättan

SDU Bergslagen

Box 2050
871 02 Borlänge
Tel: 0707-54 32 31

SDU Nord

(inaktivt distrikt)
Box 3060
850 03 Sundsvall

SDU Öst

Box 200 85
104 60 Stockholm
Tel: 0707-42 43 21

Erika lämnar Väst...

Erika Borgstedt, nyvald vice förbundsordförande, lämnar Trollhättan, och därmed posten som distriktsordförande i SDU Väst, till förmån för sina universitetsstudier. Vem som efterträder henne i distriktet är ännu inte klart utan kommer att fastställas vid ett extra årsmöte i början av nästa år. Förbundsledningen vill här passa på att tacka Erika för hennes hårda arbete i Väst, och önskar henne samtidigt lycka till med studierna.

...och Vavra flyttar hem!

Det är fler ledande SDU:are som nu packar flyttlasset. Vår outhärliga kanslist, Vavra Suk, har tagit sin examen vid KTH och beslutat sig för att flytta hem till Tjeckien. Vi önskar naturligtvis också Vavra lycka till, och hoppas att hans ersättare ska kunna få förlusten att verka minimal. Tusen tack för allt, Vavra!

Kongress 2001

Skåne, andra helgen i augusti

Nästa års kongress kommer att hållas i Skåne, som vanligt i samband med sommarlägret. Styrelsen har slagit fast att motioner från medlemmarna ska vara kansliet tillhanda **senast 1 juli** för att de ska behandlas under kongressen. Distrikten anmäler i vanlig ordning **senast 31 mars** sina delegater, vilka får ut kallelse och handlingar minst två veckor innan kongressen.

Se nu till att hålla dessa tider!

Värvningstävling 2000

Gratis medlemskap och SDU-prylar i potten

SDU har under år 2000 blivit större än någonsin. Vi vet att vår potential är enorm och därför drar vi nu igång årets värvningsskampanj där du som är medlem har möjlighet att värva dina vänner och bekanta till rörelsen. De mest framgångsrika värvarna har fina priser att vänta.

Med denna *Demokraten!* har du fått en värvningslista, som du ska använda för att delta i kampanjen. Dina sympatiserande vänner och bekanta skriver upp sig på listan och betalar den reducerade medlemsavgiften till dig. När du har värvat så många du kan, skickar du in listan och pengarna till oss och därmed deltar du i tävlingen. Enkelt, eller hur?

Medlemsavgiften är, under kampanjen, reducerad till tio kronor (10:-) och gäller t.o.m 31 mars 2001. Därefter gäller ordinarie medlemsavgift. Den laga avgiften borde innebära ett stort tillskott av medlemmar. Alla har råd med en tia.

Vi har tagit fram ett system, som går ut på att ju fler du värvar desto bättre belönad blir du. Systemet ser ut som följer:

5-9 medlemmar:	SD-pin att sätta på rockslaget.
10-14 medlemmar:	SDU-keps
15 eller fler medlemmar:	Valfri CD ur SDU-butiken

Dessutom erhåller den som lyckas värva flest ett gratis medlemskap för nästa år samt ett fint diplom och utmärkelsen "Årets medlemsvärvar". Oavsett om du bara lyckas värva en enda person, har du gjort en insats för rörelsen, och belönas givetvis med ett stort tack i *Demokraten!*

Tag med värvningslistan vart du än går. Du vet aldrig när du stöter på just "den där", som du haft i tankarna.

Sätt igång och värva! Om vi alla anstränger oss kan vi växa ordentligt under nästa år!

SDU:s kursverksamhet nystartar till våren

En av SDU:s främsta uppgifter är att bedriva utbildningsverksamhet. Detta fungerar tillfredsställande i vissa distrikt, medan det på andra platser helt somnat av. Därför har förbundsstyrelsen beslutat sig för att på allvar ta tag i saken och se till att resurser finns för en satsning på utbildning inom varje distrikt.

I SDU finns morgondagens ledande sverigedemokrater. Förhoppningsvis är det vi, som en dag ska styra landet, varför det är viktigt att vi alla har en stabil politisk grund att stå på. Rörelsens olika tidningar och publikationer är utmärkta forum för debatt och utbildning, men det är ändå i kursverksamheten som den mesta kunskapen skapas och förmedlas. En väl fungerande utbildnings-

verksamhet tryggar rörelsens fortlevnad. Till våren kommer varje distrikt att starta upp sin kursverksamhet. Deltagande är naturligtvis högst frivilligt, men ju fler som är med, desto mer givande kommer kurserna att bli. Givna ämnen är förstås ideologi och SDU:s politiska program, men även viktiga saker som retorik och stilistik kommer att ingå. För dem som har för avsikt att kandidera till kommunfullmäktige kommer särskilda träffar att anordnas, där några av partiets mest erfarna politiker delar med sig av sina erfarenheter. Tag chansen att skaffa dig värdefull kunskap. Anmäl ditt intresse redan idag, genom att ringa eller skriva till ditt distrikt. Adresser och telefonnummer hittar du på sidan 3 i denna *Demokraten!*. Det går också bra att surfa in på vår hemsida och slänga iväg ett e-brev.

Jimmie Åkesson

www.ungsvenskarna.com

Höst med nya utmaningar

SDU:s vice ordförande Erika Borgstedt har i höst börjat studera vid universitetet, och delar här med sig av sina tankar och erfarenheter som ny i den kaotiska studentvärlden.

Nu är sommaren verkligen över och det är dags att se fram emot den stundande vintern. Inom SDU har det hänt en hel del. Vid årets kongress valdes Jimmie Åkesson till ny ordförande och det tycker jag personligen var ett mycket bra val. Jimmie kommer att kunna sprida ljus över SDU i vintermörkret och se till att förbundet utvecklas och växer. Åkessons kompetens som politiker är det nog ingen som ifrågasätter, och hans diplomatiska förmåga gör honom till en mycket god efterträdare till Windeskog.

Men hösten brukar ju också innebära andra förändringar. Många börjar på nya skolor, arbeten eller står inför ett vägskäl där man kanske inte riktigt vet vad man vill eller skall göra. För min del har hösten inneburit att jag flyttat ganska långt och börjat läsa vid universitetet. Trots att jag alltid velat plugga vidare kändes detta som ett avgörande och stort steg. Visst var jag glad att få chansen att utbilda mig till det jag alltid velat, men på något sätt kändes detta som ett avgörande beslut när jag nu skulle binda upp mig på tre års studier.

Vägen till universitetet har för mig varit ganska lång. När jag var yngre var jag inte direkt intresserad av skolan utan det fanns annat som lockade mer. Detta gjorde att jag blev tvungen att läsa upp mina ämnen på en folkhögskola och därefter kunde jag söka och komma in på universitetet. I dag ångrar jag faktiskt att jag inte koncentrerade mig mer på skolan under både högstadiet och gymnasiet, det är trots allt viktigt med en bra utbildning. Näväl, nu tog jag dock steget och packade mina saker och flyttade. När jag väl hade börjat, märkte jag direkt vilken positiv skillnad det var att studera på ett universitet. Visst var det lite förvirrande med allt nytt men

samtidigt väldigt spännande. Det bästa är dock att jag nu läser det som jag är intresserad av och tillåts tänka mer fritt än under gymnasietiden, där allt fanns skrivet i ett facit.

Sedan är det ju också studentlivet som inte går att jämföra med något annat. Man skall välja vilken nation man vill tillhöra, det finns studentföreningar att gå med i och dessutom massor av nya människor att lära känna, ja, det finns hur mycket som helst att göra. Men trots allt är det ju studierna som skall vara det viktiga. I dagens Sverige kräver arbetsgivarna att deras kommande anställda skall ha en hög och bra utbildning. Det är därför viktigt att läsa vidare och utbilda sig, för att i framtiden kunna få ett tryggt liv samtidigt som man genom en bra utbildning får ett intressant jobb som man trivs med.

Att läsa vidare är inget att vara rädd för. Visst kan det kännas jobbigt med allt som skall läsas och skrivas och blir man dessutom tvungen att flytta kan det kännas ganska tufft att ta det steget. Men jag kan verkligen rekommendera alla att fortsätta sina studier. Vet man bara vad man vill läsa så kan man få en otroligt intressant, lärorik och inte minst, rolig studietid. Jag kan lova att det är bättre och roligare än gymnasiet. Dessutom är studierna uppbyggda på ett helt annat sätt, där du själv har större ansvar och ligger du efter med studierna har du ingen annan att skylla på än dig själv. Även om du efter gymnasietiden känner dig trött på att läsa, är universitetsstudier så olikt gymnasiet att jag tror den känslan försvinner ganska snabbt. Dessutom behöver man aldrig vara rädd för att vara ensam, det finns alltid en bok att läsa ur.

Jag hoppas att hösten varit lika spännande för er som den varit för mig, och glöm inte bort att fortsätta att jobba för Sveriges framtid, trots mörkret och kylan!

Erika Borgstedt

Nationella studenter organiserar sig

Under förra vintern skapade Nationaldemokriska Studentföreningen i Lund (NDI) enorma rubriker över hela landet. Allt började med att en av dess medlemmar, SDU:aren Björn Söder, valdes in i Lunds teknologkårs fullmäktige och att NDI återupptog det avsmnade Karl XII-firandet 30 november (som för övrigt firats av lundastudenterna sedan 1853).

Under höstterminen har NDI:s verksamhet fått ordentlig fart, med regelbundna möten, lunchträffar och gillen.

Dessutom har seriösa kontakter tagits med åsiktsfränder vid andra universitet och inför våren stundar nu ett formellt bildande av Nationaldemokriska Studentförbundet. NDF är förvisso tänkt att vara ett partipolitiskt oberoende förbund, men alla studenter med demokratiska, nationella värderingar är naturligtvis välkomna som medlemmar. Ett medlemskap är ett utmärkt tillfälle att få kontakt med likasinnade i studentvärlden och samtidigt bidrar du till breddandet av den nationella rörelsen i Sverige.

www.nationaldemokrater.com

“Har vi bara tålamod, kommer de att ge oss chansen...”

Vid SDU-kongressen i juli valdes Jimmie Åkesson, 21 år från Sölvesborg, till ny förbundsordförande. Vem är han, hur kom han i kontakt med SDU och vilka är hans framtidsplaner? I följande intervju får du svaren.

När startade du din politiska bana?

Hösten '94 var det val, och här upptäckte jag, liksom säkert många andra, för första gången att jag hade ett politiskt intresse. Jag röstade då i skolvalet på moderaterna och blev medlem i Moderat Skolungdom (MSU). De som har den erfarenheten vet vad det innebär. Vi träffades i ortens moderatlokal, spelade poker, rökte cigarrer och drack öl. Efter ett tag insåg jag dock att detta knappast var vägen till ett bättre Sverige. I och för sig går en klassisk moderat politik ut på att bromsa upp samhällsutvecklingen, vilket man inom MSU tog mycket bokstavligt, men moderaterna är inte längre ett moderat parti och deras nutida, liberala hållning tilltalar mig inte. Det blev en kort karriär, som fick ett definitivt slut när jag på bar gärning ertappades med att mangfaldiga SD-material på de lokala moderaternas kopieringsmaskin. Ajöss! Jag fällde dock få rårar, eftersom jag redan fått kontakt med SD och blivit medlem i dåvarande SDU. Detta passade mig betydligt bättre, då invandrings- och EU-frågan länge varit viktigast för mig. Jag startade en SDU-avdelning tillsammans med några kamrater, och vi var under de första åren det största politiska ungdomsförbundet i kommunen.

Det är fem år sedan nu. Vad har hänt under dessa år?

En hel del förstås, men det mest minnesvärda är väl att jag valdes in i kommunfullmäktige för två år sedan. Det var det jag och mina kamrater hade kämpat för i nästan fyra år, och glädjen blandades därför med lättnad när en journalist ringde och sa att rösterna var färdigräknade. I dag läser jag vid universitetet och är SDU-ordförande, vilket naturligtvis har varit två betydande milstolpar i mitt hittillsvarande liv.

Du har redan nämnt invandrings- och EU-frågan. Vilka är dina hjärtefrågor?

Förutom dessa båda har jag väl inga direkta käpphästar. Jag tycker att det är viktigt att se helheten. Demokratifrågor i största allmänhet ligger mig varmt om hjärtat. I SDU har jag kanske drivit abortfrågan en del och var tidigare medlem i Pro Life-rörelsen, mest för att få läsa deras material, men något aktivt engagemang var det aldrig frågan om. Jag var

Jimmie Åkesson, 21, valdes vid SDU-kongressen i juli till ny förbundsordförande. Foto: Martin Karlsson

förresten också medlem i Unga mot EU eftersom jag då fick tidningen Kritiska EU-fakta. Den kom dock bara en gång på två år, varpå jag inte fann det särskilt meningsfullt att kvarstå som medlem. Dessutom är det organiserade EU-motståndet i Sverige så präglat av kommunister och miljöpartister att man känner sig obekvämd.

Dödsstraffet har varit ett hett debattämne sedan SDU bildades. Var står du?

Jag är emot dödsstraff, eftersom jag inte tycker att människor ska döda varandra. Även här handlar det om en helhet - om den okränkbara rätten till liv - där också synen på t ex aborter och aktiv dödshjälp ingår. Med det inte sagt att jag tycker synd om massmördare och andra grova brottslingar. Sadana ska förstås ha hårda, kännbara straff och naturligtvis håller jag med om att det daltas för mycket med dem idag.

Finns det något du skulle vilja ändra på i SDU:s politik?

Inte i sak. Naturligtvis finns det en del i programmet som borde formuleras annorlunda, men det är sänt som ger sig med tiden. Dessutom får man inte hänga upp sig på småsaker. Vårt politiska program fastställs av medlemmarna och därför kan ingen enskild bli hundra procent tillfreds med det. Alla måste ge och ta, annars kan vi lika gärna bilda varsitt förbund. Det är också därför som jag är lite allergisk mot alltför mycket detaljer i principprogrammet. Detaljpolitik kan bedrivas av var och en i riksdagen eller kommunfullmäktige.

I förra numret av *Demokraten!* kallades du liberal av Jimmy Windeskog. Vad säger du om det?

Några inom vår rörelse verkar se liberalismen som ett slags överideologi, och använder begreppet synonymt med "mjuk". Det är en grov missuppfattning. Möjligen är jag litet mjukare i mina åsikter än Windeskog, men det ser jag bara som positivt. Att vara liberal, däremot, är för mig väldigt destruktivt och naturligtvis är det djupt kränkande att få en sådan benämning. I det här fallet tar jag dock inte så allvarligt på det, eftersom jag vet vad Windeskog menade.

På vilket sätt är du mjuk i dina åsikter?

Egentligen är jag nog inte särskilt mjuk. Det beror förstås på vem man frågar. Vad det handlar om är att jag är väldigt konservativ till min läggning. Jag är införstådd med att vi inte kommer att kunna förändra samhället över en natt utan har en lång och utdragen process framför oss. Snabba, radikala förändringar har en tendens att stjälpa saken på längre sikt. Kommunismernas återtag i delar av Östeuropa är exempel på hur det kan gå om reformer inte förankras hos folket och i historien. Idag handlar det om att åternationalisera Sverige och det är ett ytterst komplext företag, som vi får ta steg för steg.

Vad är det bästa med att vara SDU:are?

Det är en härlig känsla att nästan varje dag träffa människor, som med en klapp på axeln visar sin sympati. Det ger en inre frid, som troligen är nödvändig för att man ska palla för trycket. Det är förstås också en fröjd att få vara representant för vårt politiska program, som är den bästa politiska skrift som producerats i Sverige på mycket länge.

Det sämsta?

Det är svårt att komma ifrån sin roll. Vad man än gör, handlar man i egenskap av sverigedemokrat och folk tolkar allt man tar sig för utifrån ens åsikter. Det kan vara jobbigt, inte minst när man ska lära känna nya människor.

Det låter onekligen jobbigt. Varför gör du det?

Jag är kanske lite dum, jag vet inte. Nej, för mig är det självklart att arbeta för det jag tror på. Den som har uppmärksammat ett problem har en plikt att försöka lösa det. Den som istället kör huvudet i sanden har ingen rätt att gnälla.

Vad kommer du att tillföra som SDU-ordförande?

Hittills har det mest handlat om att sätta sig in i allt det praktiska, och omfördela uppgifter. Nu känns det som om vi klarat av den biten och kan börja arbeta mer målinriktat. Den nya styrelsen sprudlar av bra idéer och jag hoppas verkligen att vi får förtroende att arbeta ihop ett tag så vi kan sätta dessa i verket. Själv har jag en förmåga att kunna kompromissa och jämka samman olika falanger, självklart inom rimliga ramar. Jag tror att det är en av de saker, som en ungdomsrörelse behöver.

Hur ser du på SDU:s framtid?

Vår rörelse har en enorm potential, inte minst bland ungdomar. Ser man till skolval och opinionsundersökningar borde SDU ha tiotusentals medlemmar. Målet är förstås att det ska bli så och jag tror faktiskt att vi kan lyckas. Bland de idag existerande politiska ungdomsförbunden är vi faktiskt ett av de få som växer. SSU har t ex mer än halverats de senaste 30 åren. Vi närmar oss både Liberala ungdomsförbundet och Grön Ungdom, som båda har cirka 1.500 medlemmar. Innan valet ska vi vara större.

Du menar att SDU inte påverkas av "partiernas kris"?

Naturligtvis påverkas även vi, men enligt min egen analys beror krisen till stor del på de andra partiernas oförmåga att förstå verkligheten och hålla sig på samma nivå som gemene man. Folk har tappat tron på politik i allmänhet, men skriker samtidigt efter ett nytt, friskt alternativ. Har vi bara tålmod, kommer de att ge oss chansen och därför kan jag bara se ljusst på framtiden.

Hur ser framtiden ut för din egen del?

Just nu driver jag, tillsammans med ett par vänner, ett litet företag. Dessutom pluggar jag statsvetenskap vid Lunds universitet. Det är naturligtvis svårt att sja om framtiden. I och med att arbetet är väldigt flexibelt och studierna blir mer och mer självständiga hänger mycket på hur partiet och SDU utvecklas under den närmaste tiden. Om du frågar mig igen om två år, efter valet, så ska jag ge dig ett mer konkret svar. Förhoppningsvis har jag då planerat för fyra år framåt.

Så du tror alltså på riksdagen 2002?

Det är väl kanske att ta i. Jag är övertygad om att vi kommer att göra ett bra val. Allt pekar åt rätt håll. Om det sedan räcker hela vägen återstår att se. Det viktiga är trots allt att vi skakar om etablissemangen ordentligt.

Helena Nilsson

Närgånget

Namn: Per Jimmie Åkesson.

Född: 17 maj 1979.

Bor: Sölvesborg.

Yrke: Webbdesigner och student.

Mat: Korv med bröd och senap.

Dryck: Riktigt fet mjölk, öl, sockerdricka.

Musik: Allt 80-tal med trummaskiner och konstiga ljud, Dire Straits, Ultima Thule.

Bok: Nässlorna blommar (Harry Martinsson).

Film: Sällsapsresan (den första).

Fritid: Vad är det? Jaha! Jag spelade golf en gång i somras.

Kör: VW Polo -98.

Familj: I och med mitt engagemang i fel parti får jag vackert finna mig i rollen som Sveriges minst eftertraktade ungar.

Marc tar över i Stockholm

Vavra Suk flyttar och en ny generation SDU:are ska ta vid i det aktiva Östdistriktet. Ny ordförande blir Marc Abramsson - en verbal förmåga, som med all säkerhet kommer att leda sitt distrikt till nya framgångar. *Demokraten!* fick en kort intervju med Marc.

När och hur blev du nationalist?

Man skulle kunna säga att mitt intresse för politik vaknade tidigt. Redan någon gång i mellanstadiet började jag diskutera politik och i sexan diskuterade jag mot socialister utifrån ett nationellt perspektiv. Dessa värderingar har jag än i dag. Jag har aldrig svängt speciellt mycket politiskt, utan skulle lätt kunna säga att jag varit nationalkonservativ så länge jag kan minnas. I SD och SDU löste jag medlemskap för cirka tre år sedan. Eftersom jag velat bli aktiv och tidigare tänkt att bygga upp en egen nationell rörelse var det steget inte så stort.

Ungdomar finner i dag sällan intresse i partipolitik. Vad skall vi göra för att bryta den trenden?

Det finns givetvis mycket man kan göra, men med tanke på de etablerade partiernas väljarförakt, tabubeläggande och demokraturfasoner så tror jag att om vi bara hörs och syns kommer ungdomar gradvis att inse att de kan påverka, att deras politiska engagemang har en mening men framförallt att deras engagemang är en nödvändighet. Då kommer fler och fler att inse att politik är både spännande, intressant och roligt.

Vilka är SDU:s viktigaste frågor?

Att bevara Sverige svenskt (för mig något helt annat än en klyscha), att åter göra Sverige fritt och oberoende (återuppbygga Sverige som en stark och oberoende nation) och att befria Sverige och svenskarna från den vidriga kulturpervertering som iscensatts av en inflytelserik liberal-marxistisk kulturelit.

Finns det något som SDU borde driva hårdare?

Vi får aldrig liberalisera vårt budskap så att vår själ går förlorad. Vi får aldrig bli otydliga i vad som är vårt mål, nämligen att rädda Sverige och det svenska folket från undergång, oavsett hur mycket våra motståndare vill få oss att backa. I detta sammanhang är kd ett bra exempel. De kämpade hårt för att nå riksdagen och när de väl kom in hade hela deras ideologiska förankring kompromissats bort på vägen. Kvar fanns en minoritet av partimedlemmar, som överhuvudtaget tyckte som det ursprungliga partiet. Således blev kd bara ännu en inriktning av det stora "riksdagspartiet".

Finns det någon fråga som är direkt dålig?

I princip inte. Helheten är ju byggd på nationaldemokratisk grund och stämmer väl överens med vad jag tycker. Sedan finns det ju alltid detaljer och skrivsätt som man vill ändra på. När det kommer an på SD:s partiprogram kan jag knappast hitta något som jag inte kan försvara. I SDU:s principprogram finns det väl några småsaker som är lite väl vaga eller liberala t ex angående adoption från icke västerländska länder där SDU velar lite. I SD:s program är texten tydligare och klarare.

Har du själv haft några förebilder inom SD eller SDU?

Jag har ju inte varit med från allra första början och känner till väldigt lite om vad som försiggick i partiet före Mikael Jansons tid som partiordförande. Om man tittar på dagsläget så finns det en hård kärna av personer som jobbar mycket hårt och lägger ner mycket tid och pengar. De är något för oss alla att se upp till och ständigt sträva efter att efterlikna.

Hur agerar du själv för att vara förebild?

Genom att alltid försöka leva upp till vissa dygder, t ex att alltid uppträda korrekt, att aldrig svika våra ideal, att hålla vad jag lovar, att aldrig bära falsk vittnesbörd om min nästa och att lägga ner all tid och all kraft jag någonsin kan uppbåda för mitt land, mitt folk och mitt kära parti.

Vad har du för historiska förebilder?

Jag ser givetvis upp till konungar som Gustav Vasa, Gustav II Adolf (den store) och Carl XII. Allt annat skulle vara omöjligt för en svensk. Men sedan finns det även mera dolda personer i historien som också är värda att ihågkomma; författare, diktare och deras verk, som betytt mycket för den nationella saken och för det nordiska kulturarvet. Även enskilda personer som ofta på ett mycket osjälviskt sätt och ibland på ett helt avgörande sätt bidragit till allas vår välgång i historien.

Hur gör vi SDU till ett bättre förbund och SD till ett regeringsparti?

Det viktigaste vi har att arbeta med är organisationen. Om vi bygger en starkare och effektivare organisation kommer våra resurser, såväl finansiella som personella, att utnyttjas mycket effektivare. Detta skulle i sin tur möjliggöra fler aktiviteter, större manifestationer och kraftfullare agerande. Vi måste synas på skolor, hålla fler informationsmöten och i framtiden större manifestationer. Därtill kommer behovet av att producera mer skrivet material. Vi behöver få fram stora, nationella författare i vår tid.

Helena Nilsson

Vem har rätt till barn?

Barnens eller gaylobbyns rättigheter i fokus?

Motståndet mot de homosexuellas adoptionsrätt har på senare tid kommit att bli något av en hjärtefråga för SDU. Vad beror detta på? Är det för att vi allesammans är en samling reaktionära homofober, som inte tror att homosexuella besitter förmågan att älska ett barn? Nej, knappast. Anledningen till att vi så kraftfullt tagit ställning mot homooptioner är att vi i motsats till de flesta andra "debattörer" som till exempel riksfjollan, Tasso Stafilides, valt att beakta barnens rättigheter istället för de homosexuellas.

Förespråkarna av homooptioner använder sig i huvudsak av fyra argument, varav två är direkta lögner och de båda andra totalt felaktiga:

1) Homosexuella är lika bra föräldrar som alla andra.

Det finns inga som helst belägg för att detta påstående skulle vara sant, då inga studier gjorts på området. Dessutom medför föräldrarnas sexuella läggning att barnets utgångspunkt blir onormal och därmed sämre, vilket strider mot barnkonventionens tredje artikel, som säger att barnets bästa skall beaktas i alla situationer. Det är även ett välkänt faktum att barn behöver både manliga och kvinnliga förebilder i sin direkta närhet, vilket homosexuella par inte kan förse dem med. Homosexuella föräldrar torde också ha lika svårt att förstå och hjälpa ett heterosexuellt barn som heterosexuella föräldrar har att förstå ett homosexuellt barn. Bara det faktum att föräldrarna och barnet inte har samma sexuella läggning gör alltså att homosexuella inte är lika bra föräldrar som "alla andra".

2) Homosexuella skall ha samma rättigheter som alla andra och därför bör de också få adoptera barn.

Att adoptera är ingen rättighet för någon. Det är ett privilegium för några få utvalda som ansetts speciellt lämpade. De enda som har rättigheter i det här sammanhanget är barnen som ryckts bort från sina rötter. Att ge dessa barn en normal familjemiljö med en man och en kvinna som substitut för den mor och den far de har förlorat borde vara den mest grundläggande av rättigheter. Enligt Svenskt adoptionscentrum finns det i dagsläget inte heller något s k "givarland" som skulle godkänna utlämnande av barn till homosexuella par. De flesta accepterar inte ens ogifta adoptivföräldrar.

3) 40.000 barn lever redan med homosexuella föräldrar i Sverige. Det skulle vara ett underkännande av deras situation och diskriminerande mot dem att inte tillåta

homooptioner.

Enligt organisationen Adopterades röst, vilken består av adoptivbarn som är motståndare till homooptioner, är siffran 40.000 helt tagen ur luften. Närmare efterforskningar har visat att det verkliga antalet är någonstans mellan 80 och 1.000 individer inklusive adopterade som numera är pensionärer.

4) Forskning har visat att barn som lever i homosexuella familjer inte mår nämnvärt sämre än andra barn.

Den forskning som gaylobbyisterna hänvisar till är utländska studier som behandlar situationen för biologiska barn till homo- eller bisexuella, där barnet har kontakt med båda sina biologiska föräldrar. Dessa studier kan alltså inte appliceras på fallet med homooptioner. Dessutom har så gott som samtliga tillfrågade barnexperter avrått från tillåtandet av homooptioner. I en utredning gjord av RÅ 1993 konstaterades att homosexuella inte skulle tillåtas att adoptera barn på grund av att "den psykiska påfrestningen för barnen skulle bli för stor" och alldeles nyligen sa barnexpertgruppen i kommittén Barn i homosexuella familjer nej till homooptioner. Politikerna i denna kommitté var dock odelat positiva till homooption, vilket kanske förklarar varför flera representanter för de homosexuella tillåts att sitta med i kommittén men inte en enda representant för de adopterade.

Som jag försökt visa i min artikel finns det alltså inte ett enda vettigt skäl för att tillåta homosexuella att adoptera. Det är inte ens praktiskt genomförbart eftersom inte ett enda land skulle tillåta att barn därifrån adopterades av homosexuella. I vissa hänseenden råder det tydligen sundare värderingar i utländerna än i Sverige. Att socialister och liberaler trots detta fortsätter att förespråka homooptioner är bara ett exempel på deras undfallenhet för gaylobbyen och att de är beredda att gå precis hur långt som helst för att undergräva kärnfamiljens ställning som samhällets norm. De är till och med beredda att offra barnens välbefinnande på sina förvidna ideologiers altare.

Mattias Karlsson

Surftips:

<http://www.adoptionscentrum.se>

<http://www.adopterad.org/ar>

Fakta: Opinion

Enligt DN/Temo den 8 oktober 2000 är en klar majoritet, 59 procent, av svenskarna emot homooptioner. Bland de tillfrågade över 60 år är siffran hela 65 procent, medan ungdomar mellan 16 och 29 år är något mer positiva. Även tidigare undersökningar har visat liknande resultat.

SDU i lugn debatt på vänsterläger

Tisdagen den 31 oktober var SDU inbjudna till en debatt i anslutning till de socialistiska skolföreningarnas läger i Jönköpings län, *Tabasco*. Ämnena som diskuterades var invandrings- och familjepolitik.

SDU representerades av förbundsordförande, Jimmie Åkesson, och Växjös Mattias Karlsson, vilka ställdes mot två ledande vänsterpartister i 50-årsaldern från Jönköping.

Turerna hade varit många innan debatten slutligen blev av. Från början var Luciano Astudillo, som för något år sedan stupade på mållinjen i valet till SSU-ordförande, tilltränkt som motståndare, men han hoppade av i sista stund. Först minuterna innan debatten skulle börja fick Åkesson och Karlsson reda på vilka de skulle möta, varpa deras förberedelser försvärades.

Klockan 13 samlades ett 70-tal lägerdeltagare i skolans aula för att ta del av debatten, vilken inleddes av Jimmie Åkesson, som under fyra minuter gav sin syn på svensk invandringspolitik. Han betonade vikten av nationell samhörighet och assimilering av invandrare som har för avsikt att stanna i Sverige. Faktiskt höjdes ett och annat ögonbryn när det gick upp för vänsterungdomarna att SDU inte alls är särskilt extrema eller omänskliga. Det märktes också att vänsterns Jerry Hansson hade stora svårigheter med att

bemöta Åkessons argument, då han valde att helt bortse från sakfrågan och istället tog till klyschor om människovärde och nationer som sociala konstruktioner. Därmed sjönk debatten till den gamla vanliga nivån och fortsättningen blev något av en fars.

Efter en kort paus var det dags att debattera familjepolitik, och även här fick debatten en form av saklöst dravel. SDU:s Mattias Karlsson gjorde i alla fall ett tappert försök att få till en saklig debatt om de aktuella problemen, och betonade bl a föräldrars rätt att välja barnomsorgsform. Vänsterns intresse av en sådan diskussion var dock obefintligt och istället talade de om osynliga, patriarkala maktstrukturer och feminism.

I publiken fanns bl a Unga Mot EU:s förre ordförande, Max Andersson (mp), som ställde en del intressanta frågor. Andersson har länge varit en av Sveriges mest betydande, unga EU-kritiker och var faktiskt en inspirationskälla för dem, som arbetade fram SDU:s första politiska program för ett par år sedan.

Åkesson och Karlsson fick ett trevligt bemötande av lägerarrangörerna, som inte alls levde upp till ryktet som valdsverkare. De mest extrema vänsterungdomarna hade valt att inte delta i lägret eftersom SDU var inbjudna, och det är förstås positivt att man trots detta valde att genomföra debatten. En cloge till arrangörerna av *Tabasco*.

Torgmöte mot moskébygge i Växjö

Lördagen den 11 november samlades ett 30-tal sverigedemokrater i centrala Växjö för att hålla ett kort torgmöte mot det planerade moskébygget i staden.

Inbjuden talare var Jimmy Windeskog, som i den bitande höstkylan dundrade mot politikernas planer på att uppföra en moské i en av Sveriges mest traditionsrika städer. Han menade att ett sådant beslut ska föregås av en folkomröstning.

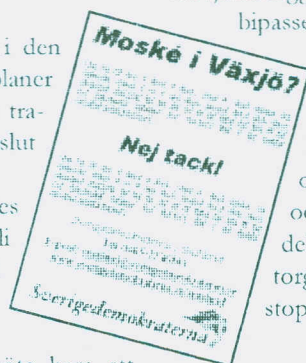
På de flygblad som delades ut upplystes Växjöborna om att deras stad kommer att bli centrum för Smålands muslimer, med allt vad det innebär. Ritualslakt och hedersmord är sådana företeelser.

Tydligt höll några vänsterextremister möte bara ett hundratal meter därifrån, men några betydande störningar

drabbades vårt möte inte av. En överklasskärning började vifta hysteriskt med både armar och ben när hon fick se flygbladet och en tillsyns vänsterinriktad invandrare spottade på var ljudanläggning, men i övrigt var allt lugnt och bland förbipasserande flanörer hördes åtskilliga bifall. I publiken skymtades även den Växjöttej, som deltagit i höstens Villa Medusa på Kanal 5.

Efter mötet hölls en liten tillställning i en kvarterslokal utanför centrum. Diskussioner om hur vi ska gå vidare med kampanjen fördes och alla enades om att fortsätta med flygbladsutdelningar och affischering. Kanske blir ännu ett torgmöte aktuellt till våren? Moskébygget måste stoppas till varje pris!

Anders Torstensson

Lugnet före stormen

Kraftfull SDU-aktion i Vallentuna

Som ni ser på bilden är det väldigt lugnt men det kan också ses som lugnet före stormen. Alla som regelbundet besöker SD:s hemsida kan inte ha missat att det hänt saker i Vallentuna. För dem som missat det återger **Fredrik Bergman** här händelseförloppet.

Det som det hela handlar om är att ännu en svensk tonårstjej blivit bestialiskt våldtagen och att SDU informerats om att det var latinamerikaner som utförde dadet. Kampanjen började med att aktivister från SDU ställde sig utanför Vallentuna gymnasium och delade flygblad som belyste den råa våldtäkten. Många ungdomar kom fram och var positiva till oss men hade inte hört något om att någon skulle ha blivit våldtagen, än mindre att förövarna var invandrare. Några som var mindre positiva var elevernas lärare, som flippade ur totalt och började skrika, ropa och slita bladen ur elevernas händer. Givetvis, när de insåg att vi inte bara skulle gå, ringde de polisen som kom snabbt och var rent ut sagt oförsämda men oförsämdheten tog snabbt slut när vår medföljande jurist förklarade hur det låg till och att vi visst hade rätt att dela ut blad.

Nästa drag från vår sida var att skicka hem information om våldtäkten till alla elever på skolan och likt de första lärarreaktionerna var även dessa hysteriska. De inledde med att ha krismöten var klass för sig och sedan ett jättestort möte i aulan. Som vanligt var det hemska inte att en ung svensk flicka blivit våldtagen utan att vi hade mage att berätta om det. En stor del av eleverna visade klart sitt missnöje genom att lämna aulan. Skolan kontrade med att sponsra ett par (kommunistiska) elever att göra ett utskick liknande vårt men där de sade att det inte spelade någon roll att det hade varit en svensk flicka utan kunde lika gärna varit en utländsk flicka då hela dådet bottnade i sexism. Vi anordnade ännu en aktion då vi räckte samtliga elevskåp med flygblad som

Vallentuna gymnasium före SDU:s aktion. Fredrik Bergman talar i sin artikel om "Lugnet före stormen". Foto: SDU Stockholm

dementerade detta. Lite ironiskt var att överskriften på bladen var "Skolan och media tystar ned" då skolan lät öppna alla elevskåp och ta ut alla "hemska" blad.

Än en gång hade vi något att jobba med och vi anordnade en stående manifestation med banderoll utanför skolan. Denna gång kom inte polisen utan ett uppretat invandragång som uppträdde på sedvanligt manér men situationen lugnade snart ned sig. Samma kväll skulle de hemkommande eleverna nås av ännu ett utskick från vår sida med ytterligare information. Det kanske inte låter som det är så mycket men vi som sysslat med kampanjen har haft fullt upp på aktionerna hela tiden avlöst varandra. Hur som helst har det varit en mycket lyckad kampanj med flera nya medlemmar i skolan med omnejd. Till slut kom det även till medias kännedom och det har blivit en del reportage. Det är roligt när SDU får spanna musklerna lite och visa vad vi går för. Vi ses nästa gång.

Fredrik Bergman

SD hedrade minnet av Gustav II Adolf med stormöte i Göteborg

Den 5 november hölls årets Gustav II Adolf-manifestation i Göteborg i form av ett större inomhusmöte med ett hundratal deltagare. Gustav II Adolf, Lejonet från Norden, som grundade staden Göteborg, stupade i Lützen den 6 november 1632 och högtidlighållandet av denna dag är en tradition inom sverigedemokratien.

SDU-ordförande Åkesson var inbjuden att kort berätta om SDU:s arbete. Han talade om vikten av ett aktivt ungdomsförbund, som hela tiden ligger på sitt moderparti.

- SD får inte ta SDU för givet, menade han, och syftade

till många partisters något avoga inställning till ungdomsförbundet.

Han tog också upp indoktrineringen av svenska ungdomar, inte minst i skolan och i de traditionella folkrörelserna och menade att SDU måste arbeta mer offensivt för att ge ungdomar en mer korrekt bild av verkligheten.

- Målet är förstås att SDU ska bli störst och det kräver att vi redan nu breddar vår rörelse till att omfatta mer än bara opinionsbildning. Det ska finnas en plats för varje ung svensk inom vår rörelse.

Angående faror i SDU

Jimmy Windeskog rätar ut alla frågetecken

I förra numret av *Demokraten!* skrev Jimmy Windeskog en artikel om "Faror i SDU", vilket skapade heta diskussioner och upprörda känslor. Ingen verkade riktigt förstå vad han menade. Här följer ett klagörande:

Personligen var jag ganska nöjd med min artikel "Faror i SDU", men det gällde långt ifrån alla. Tyvärr verkar det som att jag uttryckte mig så pass dåligt att vissa grovt missuppfattat innehållet och dess syfte, därför kan vissa klagöranden vara på sin plats. Lättast vore naturligtvis att bara skaka av sig det hela med en axelryckning och mena att skribenten inte kan ställas som ansvarig för misstolkningar. I detta fall har dock kritiken varit för stor för att bara nonchaleras. I ett sådant fall är det snarare artikelförfattarens fel att han inte har lyckats vara tydlig nog.

Jag har inga som helst reservationer mot SDU idag, dess arbete eller dess styrelse. Tvärtom känner jag i stora delar själv stolthet för mitt arbete under mina aktiva år i SDU, och SDU:s skick idag måste ju åtminstone i delar ses som ett resultat av arbetet under dessa år. Att hysa negativa åsikter om SDU idag skulle alltså vara samma sak som att påstå att jag själv har misslyckats, och om människor har det intrycket får de själva föra fram detta - själv är jag som sagt snarare väldigt nöjd. Det är också så att det är den bästa situationen att lämna sin post, när allt är fungerande och till människor man litat på. Faktum är att SDU:s styrelse i många bitar fungerar bättre än SD:s (och även om alla inte säger det rakt ut så tror jag att många, som har haft möjligheten att jämföra, håller med mig).

Det betyder inte att SDU är perfekt, långt ifrån. Framför allt är förbundet för litet men detta är ju saker som löser sig på sikt, och att jag inte var rätt man för det arbetet var ju en annan förklaring till mitt försvinnande. Jag är fullt övertygad

om att SDU:s nuvarande styrelse, under Åkessons ledning, är fullt kapabel att föra detta arbete långt fram innan det är dags för nästa generation SDU:are att ta över skutan.

Att använda ordet "liberal" var förmodligen inte så genomtänkt eller effektivt, och definitivt inte att låta det ha två olika betydelser texten igenom utan att egentligen förklara skillnaderna. Jag antar att detta kan vara resultatet av att ordet använts på detta sätt i en ganska liten krets SD- och SDU:are. Jag anser inte att vi har några liberaler inom sverigedemokratien idag, låt detta stå klart. Kan hända att det finns ett antal nationalliberaler. Men i så fall kan jag inte påstå att jag stiftat bekantskap med dessa - de kan omöjligt vara ett problem i mina ögon således.

Der är med all säkerhet så, att jag, och fler med mig, har använt ordet "liberal" oförsiktigt och direkt felaktigt. Det får stå som läxan till mig i detta fall. Snarare är väl en eller flera åsikter inom rörelsen att se som mer eller mindre lik etablissemangets. Således kan kanske ordet "anpassad" vara en annan väg att gå? Definitionen mellan olika åsiktsströmningar är onekligen svår och våra motståndare kan förmodligen inte ens skilja åsikt från åsikt i sverigedemokratien, men jag menar att detta trots allt kan fylla en funktion. Förslag mottages gärna.

"Faror i SDU" var en artikel med siktet ställt långt fram i tiden (personligen trodde jag att det framgick av dess inledning, men "även solen..."). Jag ber om ursäkt för att jag har skapat spekulationer genom att ha uttryckt mig oklart. Med dagens SDU, med trion Åkesson, Borgstedt, Larsson i det främsta ledet, tror jag att man har hittat ett vinnande koncept. Och hade jag inte trott det så hade jag aldrig frivilligt lämnat SDU:s styrelse.

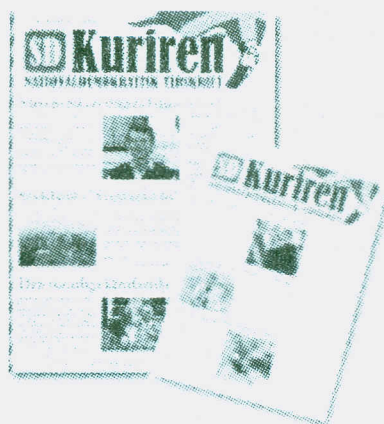
Jimmy Windeskog

Prenumerera på SD-Kuriren

Sverigedemokraternas partiorgan, SD-Kuriren, har fått ett verkligt lyft sedan den nya redaktionen tog vid. Reaktionerna har inte låtit vänta på sig och prenumeranterna strömmar in. Nummer 40 väntas i början av december.

För att prenumerera sätter du in 150:- (fyra nummer) på SD-Kurirens postgiro: 117 09 68-0.

SD-Kuriren, Box 130 45, 250 13 Helsingborg
 Fax/Telesvar: 046-280 23 97
 E-post: red.kuriren@sverigedemokraterna.se

Vad tycker du om dödsstraff?

Vid SDU-kongressen i juli antogs en motion om att slopa kravet på införande av dödstraff i SDU:s politiska program.

Motionen innehöll också ett förslag om att medlemmarnas åsikt i frågan skall utredas grundligt. Ett första steg i denna utredning är följande enkät, som vi hoppas att du fyller i och skickar in så snart som möjligt.

Observera att du i vissa fall kan välja fler än ett alternativ.

1. Tycker du att SDU ska förespråka dödsstraff?

- a) Ja
b) Nej

Har du svarat nej, går du nu direkt till fråga 4.

2. Om du svarat ja, i så fall för vilka brott?

- a) Mord
b) Våldtäkt

c) Annat: _____

3. Varför tycker du så?

- a) Dödsstraff är avskräckande
b) Grova brottslingar förtjänar straff
c) Annat: _____

4. Om du svarat nej, varför tycker du så?

- a) Staten ska inte döda
b) Oskyldiga kan dömas
c) Det är taktiskt fel och stöter bort många
d) Annat: _____

Övriga kommentarer:

Fyll i enkäten anonymt, klipp ut och lägg den i ett kuvert märkt "Medlemsenkät". Skicka senast den 31 december till:

SDU
Box 766
191 27 Sollentuna

Tack för att du hjälper oss att utveckla den politik som ska rädda landet.

Ett spel för alla nationalister

Svea Rike är det ultimata brädspelen för varje sann nationalist. Ta med familjen på en färd från Gustav Vasas tid fram till Karl XII:s död och tävla om att själv bli Sveriges regent.

I SDU-butiken kan du köpa Svea Rike med Batalj till ett bättre pris än i affären. Dessutom kan det vara sista chansen, eftersom det inte tillverkas längre.

*Svea Rike + Batalj: 400,-
Använd SDU:s postgiro
649 36 00-8 (beställningsinfor-
mation i separat prislista).*

